

Αναλυτικά προγράμματα

Ρυθμίσεις και μεταρρυθμίσεις

Δημήτρης Φωτεινός
Επίκουρος Καθηγητής Φ.Π.Ψ. / Ε.Κ.Π.Α.

Βασικές θεωρητικές αναφορές (α)

- Η θεωρητική–μεθοδολογική πρόταση για την ερμηνεία του τρόπου συγκρότησης των Α.Π. αντλεί από
 - τη μη-αναγωγιστική παράδοση του μεθοδολογικού ατομισμού του Weber,
 - τη συστημική (ολιστική) κοινωνική ανάλυση του Marx, χωρίς τα αναγωγιστικά και οικονομιστικά χαρακτηριστικά της
 - την θεωρία κωδίκων του Bernstein
- **«Φορείς δράσης» (agents)**
 - ερμηνεύουν τον τρόπο κοινωνικής συγκρότησης και μετασχηματισμού τόσο από την πλευρά της **δομής** και του **συστήματος**, όσο και από την πλευρά του **φορέα-αιτίου** (Giddens 1985, 2001, Μουζέλης 1992)

Βασικές θεωρητικές αναφορές (β)

- Σε επίπεδο συγκροτησιακών εννοιολογικών προσδιορισμών για την ερμηνεία της κοινωνικής παραγωγής προτείνονται οι διαστάσεις (για όλες τις θεσμικές περιοχές, είτε ενέχεται άμεσα το οικονομικό στοιχείο, είτε όχι) :
 - **Τεχνολογία**
 - τα μέσα (κοινωνικής κατασκευής) με τα οποία συγκροτείται, αναπαράγεται και μετασχηματίζεται η παραγωγή στο κοινωνικό πεδίο
 - **Ιδιοποίηση**
 - ο τρόπος με τον οποίο τα τεχνολογικά μέσα περνούν στον διαχειριστικό έλεγχο κάποιων
 - **Ιδεολογία**
 - οι πρακτικές με τις οποίες νομιμοποιούνται –και διαστρεβλώνονται, για να εκλογικευτούν- οι διαστάσεις της ιδιοποίησης και της τεχνολογίας

Βασικές θεωρητικές αναφορές -i

Αναλυτικά προγράμματα και ιστορία Συνάφειες και παραλληλίες

- Τι είναι το αναλυτικό πρόγραμμα;
 - *«Ποια γνώση είναι περισσότερο σημαντική;»*
 - Τι θεωρείται «γνώση»
 - Με ποια κριτήρια θα γίνει η αξιολόγησή της;
 - Ποια θεωρείται ως πιο σημαντική
- Τι είναι Ιστορία
 - Ποια γνώση θεωρείται ως *ιστορική*;
 - Ποιο θεωρείται ως «γεγονός»;
 - Με ποια κριτήρια γίνεται η αξιολόγηση των συμβάντων;
 - Πώς κατασκευάζεται η ιστορία;

Βασικές θεωρητικές αναφορές -ii

- Γιατί να έχει ενδιαφέρον μια συζήτηση σχετικά με το αναλυτικό πρόγραμμα;
 - *Απαντήσεις σε ζητήματα που ενδιαφέρουν-απασχολούν την κοινωνία*
 - Ιστορικά καθορισμένα – προσδιορισμένα – κατευθυνόμενα
 - *Οικονομικά αιτούμενα*
 - Θέσεις, απαιτήσεις, επιδιώξεις φορέων δράσης του οικονομικού πεδίου
 - *Πολιτικά (ιδεολογικά) αιτούμενα*
 - Θέσεις και αντιθέσεις φορέων δράσης του πολιτικού πεδίου
 - επιδιώκουν να κατισχύσουν, είτε πολιτικά, είτε οικονομικά

Βασικές θεωρητικές αναφορές -iii

- Θεωρίες περί αναλυτικών προγραμμάτων
 - Τυπολογία κατά Schiro (1978)
 - Ακαδημαϊκή θεωρία
 - Θεωρία μελέτης του παιδιού
 - Θεωρία κοινωνικής αποτελεσματικότητας
 - Θεωρία κοινωνικής αναδόμησης

Βασικές θεωρητικές αναφορές -iv

- Θεωρίες περί αναλυτικών προγραμμάτων
 - Τυπολογία κατά Holmes and McLean (1992)
 - Ουσιοκρατία (essentialism)
 - Εγκυκλοπαιδισμός
 - Πολυτεχνική προσέγγιση
 - Πραγματισμός

Βασικές θεωρητικές αναφορές -v

- Θεωρίες περί ερμηνείας (ιστορικής-κοινωνικής)
 - Μακρο- θεωρήσεις
 - Δομικές
 - Λειτουργικές
 - Συγκρουσιακές
 - Μικρο- θεωρήσεις
 - Θεωρήσεις συμβολικής αλληλεπίδρασης

Αλλαγή επιστημολογικού παραδείγματος στη μελέτη των Α.Π.

- Δεκαετία 1950 : *σύνδεση με διδακτική*
- Δεκαετία 1960 : το αναλυτικό πρόγραμμα ως *πολιτικό κείμενο*
 - Έλευση νεομαρξιστικών και νεοσυγκρουσιακών θεωρήσεων
- Δεκαετία 1980 : *διεύρυνση δυνατοτήτων διδακτικής*
 - Ανάπτυξη σχεδίων project, διαθεματικότητας, κ.τ.λ.
- Δεκαετία 1990 (κ.εξ.) : το αναλυτικό πρόγραμμα ως μέρος των ευρύτερων *πολιτικών για τη διαχείριση της «γνώσης»*
 - «Κοινωνία της γνώσης»
 - Τεχνο-διαχειριστικά μοντέλα γνώσης
 - Στόχοι : χειραφέτηση, κριτικά σκεπτόμενος πολίτης, ενεργητικός πολίτης, ανάπτυξη συνείδησης («πολιτειότητα»), διερεύνηση ιστορικότητας εκπαιδευτικών δικτύων (ανάπτυξη ιδιαίτερου κλάδου «ιστορίας των αναλυτικών προγραμμάτων»), κ.τ.λ.

Το αναλυτικό πρόγραμμα ως πολιτικό κείμενο

- Φάνηκε ότι το «σχολείο», ως κοινωνική οντότητα (entity) παράγει...
 - προφανή αποτελέσματα
 - εκπαιδευμένο προσωπικό,
 - «πειθαρχία» (νομιμοποίηση και εκλογίκευση)
 - τόσο κοινωνικά, όσο και γνωστικά
 - γνώση
 - διαδικασίες διευρυμένης αναπαραγωγής
 - αλλά και απρόσμενα αποτελέσματα
 - ανισότητες
 - αποκλεισμούς
 - τυποποίηση
 - Εγκυβοτισμό (εγκλωβισμό), ανελευθερία

Το αναλυτικό πρόγραμμα ως πολιτικό κείμενο

- Το αναλυτικό πρόγραμμα αντιμετωπίζεται ως
 - «πεδίο κατασκευής συνειδήσεων»
 - Υπερδομή (ιδεολογία: δομικό πεδίο αλλά και σύνολο αντιλήψεων)
 - Θεωρητικά προβλήματα λόγω της φύσης της «ιδεολογίας» (linear cause/effect determinism)
 - Θεσμός
 - Κατασκευή δομών (εντός της υπερδομής)
 - Ανάπτυξη «γραφειοκρατίας»
 - Μοντέλα κατασκευής – ερμηνείας
 - πλαίσιο σχέσεων με την παραγωγή
 - Υλικές δυνάμεις παραγωγής
 - Φορείς δράσης (agency), ανάπτυξη των μέσων και των τεχνολογιών παραγωγής

Το αναλυτικό πρόγραμμα ως πολιτικό κείμενο

- Το αναλυτικό πρόγραμμα (ως θεσμική κατασκευή και ως δομικό στοιχείο) προκαλεί
 - Ιεραρχικές σχέσεις (εξουσίας)
 - Καθετοποιημένο άξονα επικοινωνίας
 - Αλλοτριωμένες σχέσεις εργασίας
 - Απουσία ελέγχου των μαθητών πάνω στα αντικείμενα
 - Ορισμός : αντικειμένου, τρόπου και χρόνου εργασίας, κ.τ.λ.
 - Ρυθμίσεις : χρόνου, χώρου, επικοινωνίας (ροές, ποσότητα, *interpellation*-«έκκληση», κ.τ.λ.)
 - Αναπλαισίωση γνωστικού αντικειμένου (κατασκευή, ανασκευή, ή παραγωγή;)

Το αναλυτικό πρόγραμμα ως πολιτικό κείμενο

- Άρα το αναλυτικό πρόγραμμα εμπεριέχει ορισμένες κοινωνικές πρακτικές
 - Από ποιον καθορίζονται;
 - Ποιο είναι το διακύβευμα;
 - Ποιοι επωφελούνται;
- Με ποιο τρόπο (με ποιες τεχνολογίες κυριαρχίας) επιτυγχάνεται η νομιμοποίηση και η εκλογίκευση αυτών των πρακτικών;

Το αναλυτικό πρόγραμμα ως πολιτικό κείμενο

- Τύποι κοινωνικών πρακτικών
 - Ιδιοποίηση (δυνατότητα κατασκευής πεδίων)
 - Πολιτική (διαχείριση του μετασχηματισμού των κοινωνικών σχέσεων)
 - Μετασχηματισμός (των εργαλείων του «λόγου»)
 - Διανομή (εξουσίας και χρήματος)

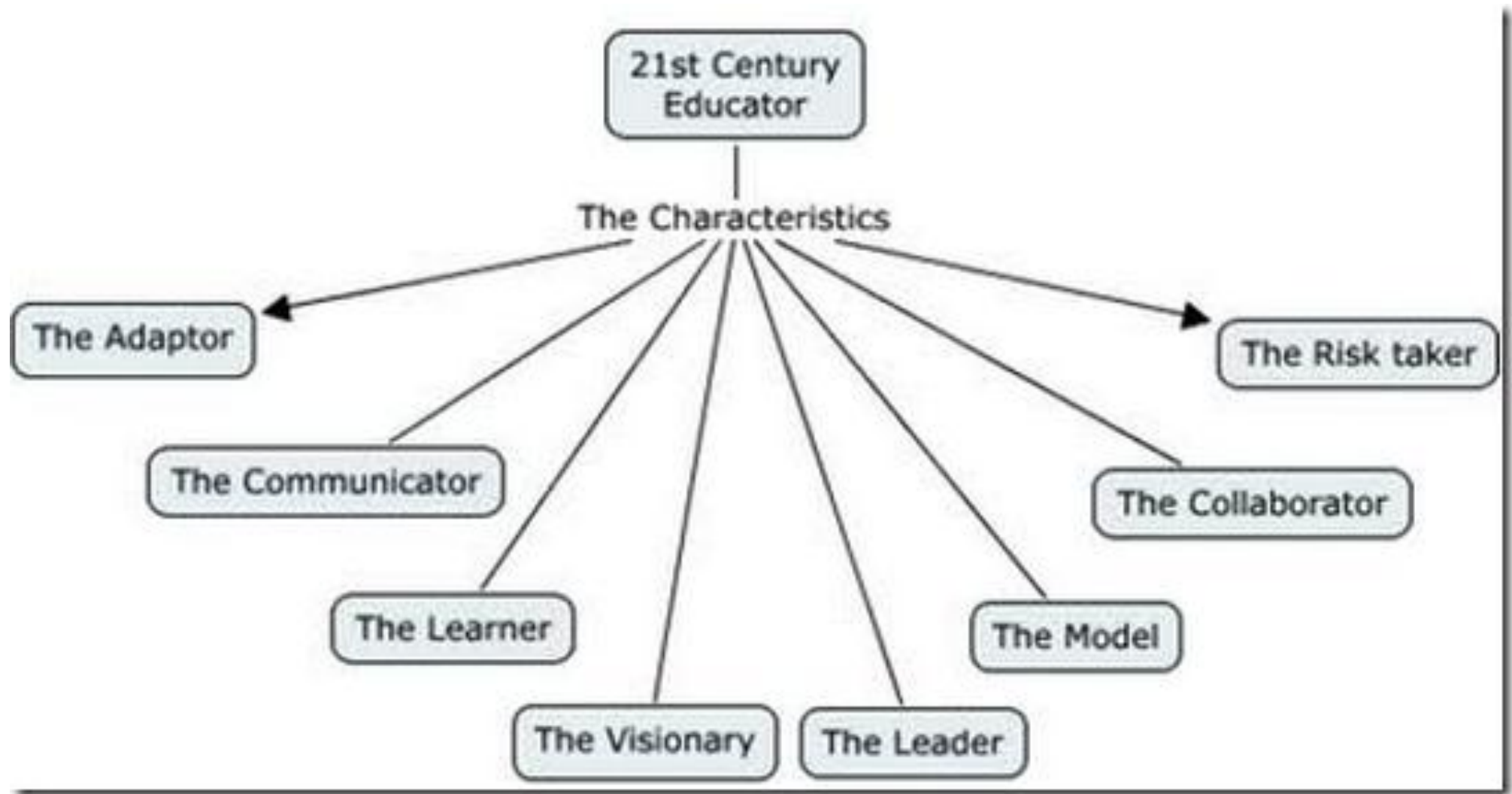
Το αναλυτικό πρόγραμμα ως πολιτικό κείμενο

- Ποιες διαστάσεις του αναλυτικού προγράμματος εμπλέκονται στη συζήτηση;
 - «Νέα» κοινωνιολογία των αναλυτικών προγραμμάτων – κοινωνιολογία της γνώσης
 - Ριζοσπαστική – κριτική θεωρία των αναλυτικών προγραμμάτων
 - Πολιτικά προσανατολισμένη θεωρία των αναλυτικών προγραμμάτων

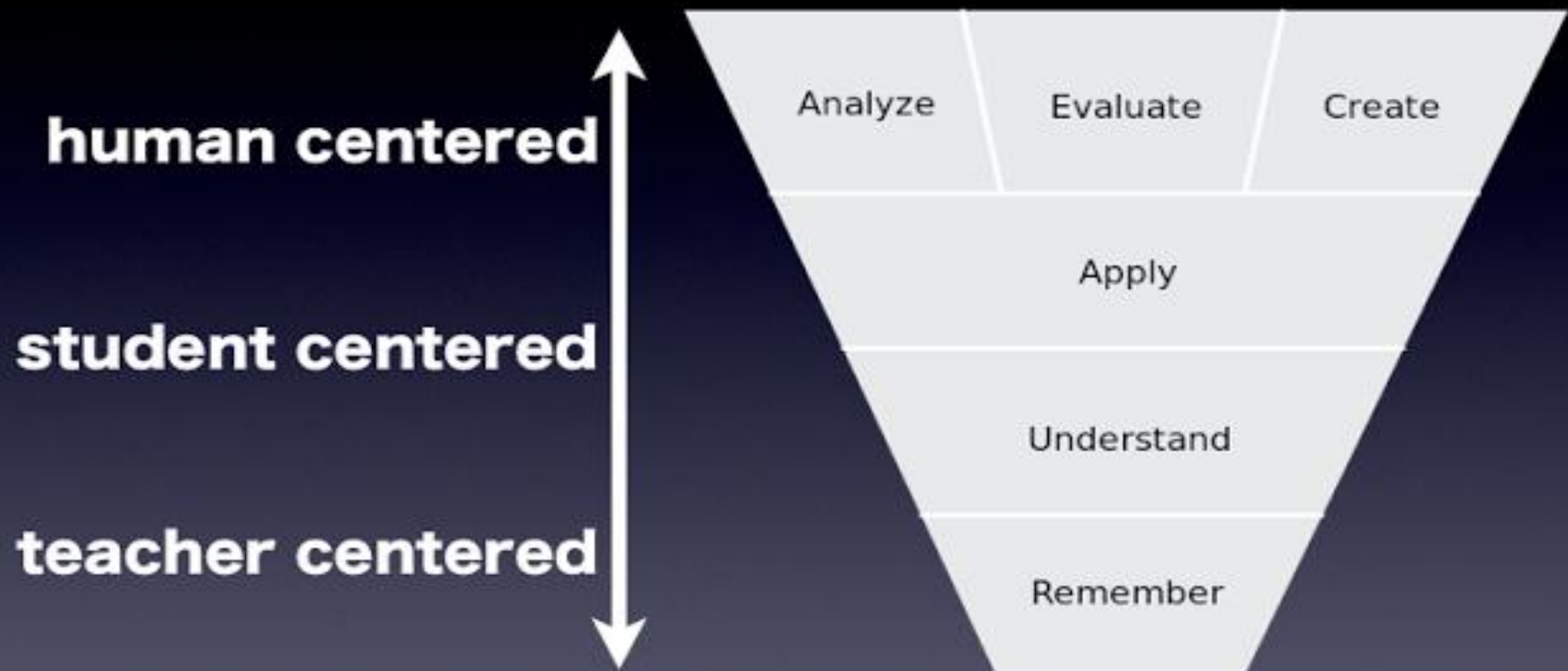
Βασικές διαστάσεις των αναλυτικών προγραμμάτων

- Διαστάσεις εφαρμογής του Α.Π.
 - Το αναλυτικό πρόγραμμα ως «**προϊόν**»
 - «έτοιμο», επιβαλλόμενο
 - Το αναλυτικό πρόγραμμα ως «**πράξη**»
 - in situ διαμεσολάβηση εκπαιδευτικών
 - Το αναλυτικό πρόγραμμα ως «**πρακτική**» (praxis)
 - Αλληλεπίδραση της πράξης με τη θεωρία, νέες κατασκευές
 - διαπραγμάτευση των συγκροτησιακών όρων του προγράμματος
 - τι είναι «γνώση» - ποια (και τίνος) γνώση θα προκριθεί
 - ποια η διδακτική μεθοδολογία
 - ποιος ο τρόπος αξιολόγησης
 - ποιος και με ποιο τρόπο θα καθορίζει την παιδαγωγική σχέση

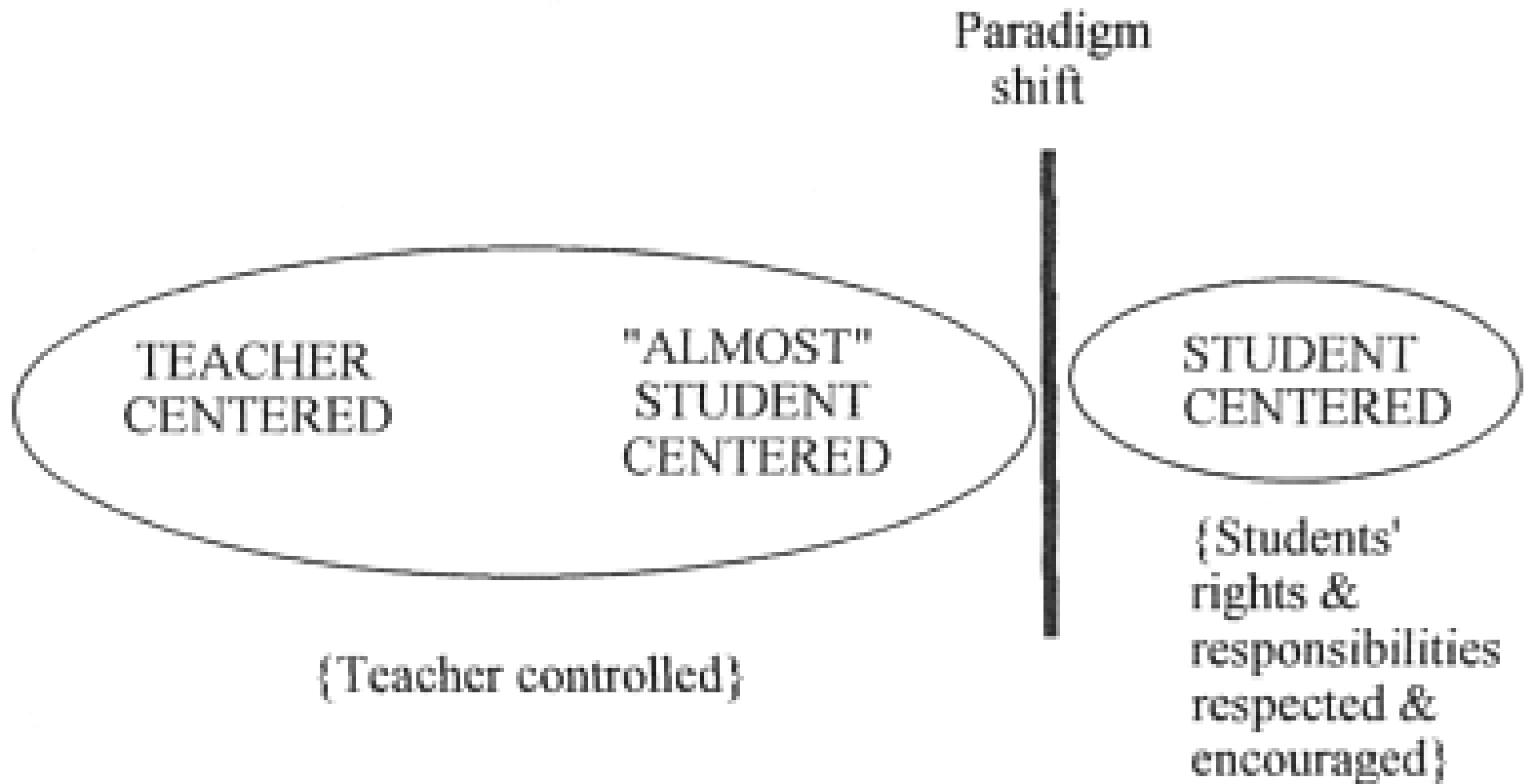
Το χαρακτηριστικά του εκπαιδευτικού του 21^{ου} αιώνα

Αναλυτικό πρόγραμμα – *επικεντρωμένο σε ποιον;*

Προς αλλαγή «παραδείγματος» (ως προς τη σχέση με την παιδαγωγική και τη διδακτική)

2. Ιστορικές διαστάσεις των εκπαιδευτικών μεταρρυθμίσεων στην Ελλάδα

- «Ρυθμίσεις» των αναλυτικών προγραμμάτων
 - Από ποιους φορείς δράσης
 - Διακύβευμα
 - Ιδιοποίηση
 - Τρόπος κυριαρχίας
 - Ιδεολογία (νομιμοποίηση)
 - Με ποιο αποτέλεσμα (ποιες οι επιπτώσεις στην κοινωνία από την εφαρμογή των αναλυτικού προγράμματος)
 - Στην οικονομία
 - Στις κοινωνικές δομές – σχέσεις δομικών στοιχείων
 - Μετασχηματισμοί στις τεχνολογίες παραγωγής – κυριαρχίας

Από ποιους φορείς δράσης

- «Δεν είναι δυνατόν να αποφασίζουν επί θεμελιωδών θεμάτων της παιδείας εκείνοι οι οποίοι δεν έχουν μια γενικήν αντίληψιν του όλου **πολιτικού** θέματος» [...] «η παιδεία δεν ανήκει απλώς εις τους παιδαγωγούς» (Πρακτικά Βουλής 20/11/1957: 402 - υπογραμμίσεις δικές μας).
- «Διότι εκείνο το οποίον επρόκειτο να χαραχθή ήτο η εκπαιδευτική ‘πολιτική’. Και οι διδάσκαλοι ημπορούν να κρίνουν παιδαγωγικάς απόψεις, ημπορούν να κρίνουν την ‘εκπαίδευσιν’, αλλά **την εκπαιδευτικήν πολιτικήν την κρίνουν οι εκπρόσωποι αυτού του Σώματος**» (Πρακτικά Βουλής 20/11/1957: 402 - υπογραμμίσεις δικές μας).

- Πολιτικός φορέας δράσης (φορείς δράσης του πολιτικού πεδίου)
 - Νομοθετούν – διαμορφώνουν το θεσμικό πλαίσιο της εκπαίδευσης
 - Μέσω των θεσμών, διορίζουν, ή ελέγχουν, τις επιτροπές που καταρτίζουν τα προγράμματα
 - Οι επιτροπές αυτές έχουν συγκεκριμένη σύνθεση
 - Το παραγόμενο πρόγραμμα έχει συγκεκριμένες στάσεις και δομές
 - Αμφισβητούν τη δυνατότητα των εκπαιδευτικών φορέων να διατυπώσουν λόγο για την εκπαίδευση
 - Επηρεάζουν τη διαμόρφωση της κοινής γνώμης με το «λόγο» που φέρουν εντός και εκτός κοινοβουλίου
 - Αναφέρουν συστηματικά την «εκπαίδευση» ως «*Παιδεία*»
 - Μεσσιανική αντίληψη για την «Παιδεία»
 - Προκρίνουν την «*ελληνοχριστιανική αγωγή*» ως το βασικότερο και διαχρονικά μη-αμφισβητούμενο στοιχείο της εκπαίδευσης
 - Ιδεολόγημα: διατήρηση της *εθνικής συνοχής* και εξασφάλιση της *εθνικής συνέχειας*, μέσω της (γενικής, ακαδημαϊκής και κλασικίζουσας) εκπαίδευσης (γλώσσα, θρησκεία)

- **Πολιτικός φορέας δράσης**

- Επιβάλλει αναλυτικό πρόγραμμα, «ανθρωπιστικό», γενικό και κλασικό – με ηθικοπλαστικές, φρονηματιστικές και χριστιανικές αρχές («**εθνοκατήχηση**»)
 - Αναφέρεται σε α-χρονικά «εθνικά» -φυλετικά- χαρακτηριστικά (πάντα με θετικό πρόσημο)
 - Έλληνες, ο περιούσιος λαός
- Θεωρεί ισοδύναμο με εθνική προδοσία κάθε απόπειρα διαφοροποίησης των σχέσεων μεταξύ των γνωστικών αντικειμένων
- Υπέρ της χρήσης των αρχαίων ελληνικών
 - συστατικό στοιχείο της εθνικής και πολιτικής ταυτότητας
 - **ικανό να διακρίνει το «εθνικό» από το «αντεθνικό» της «ταυτότητας»**
- Απαξιώνει την τεχνική εκπαίδευση – δεν μπορεί να αποτελέσει ένα βασικό εκπαιδευτικό δίκτυο
 - Λόγω υποτίμηση, έργω υποβάθμιση της τεχνικής εκπαίδευσης

Με ποιο διακύβευμα-1α

- *«Η χριστιανική θρησκεία και η έννοια της αγάπης του Χριστού, η κλασσική και ανθρωπιστική παιδεία, η ανθρώπινη αξιοπρέπεια, ιδανικά βγαλμένα από τα κόκκαλα του Ελληνισμού, αιώνια ιδανικά της Ελληνικής φυλής»* (Πρακτικά Βουλής 30/06/1959: 1152 - η ορθογραφία του κειμένου, οι υπογραμμίσεις δικές μας)

Με ποιο διακύβευμα-1b

- «**Αναμφισβητήτως τα σχολεία της μέσης παιδείας** (και εδώ περιλαμβάνονται όχι μόνον τα γενικής μορφώσεως, αλλά και τα τεχνικά ή επαγγελματικά) **οφείλουν να είναι σχολεία ανθρωπιστικά** και ο ανθρωπισμός, ως διεμορφώθη ιστορικώς εις τον χώρον του λεγομένου δυτικού πολιτισμού, είναι αρρήκτως συνδεδεμένος με τα **πνευματικά αγαθά**, τα οποία εχάρισεν εις τον κόσμον η **κλασσική (ελληνορωμαϊκή) αρχαιότης** και ο **χριστιανισμός**»

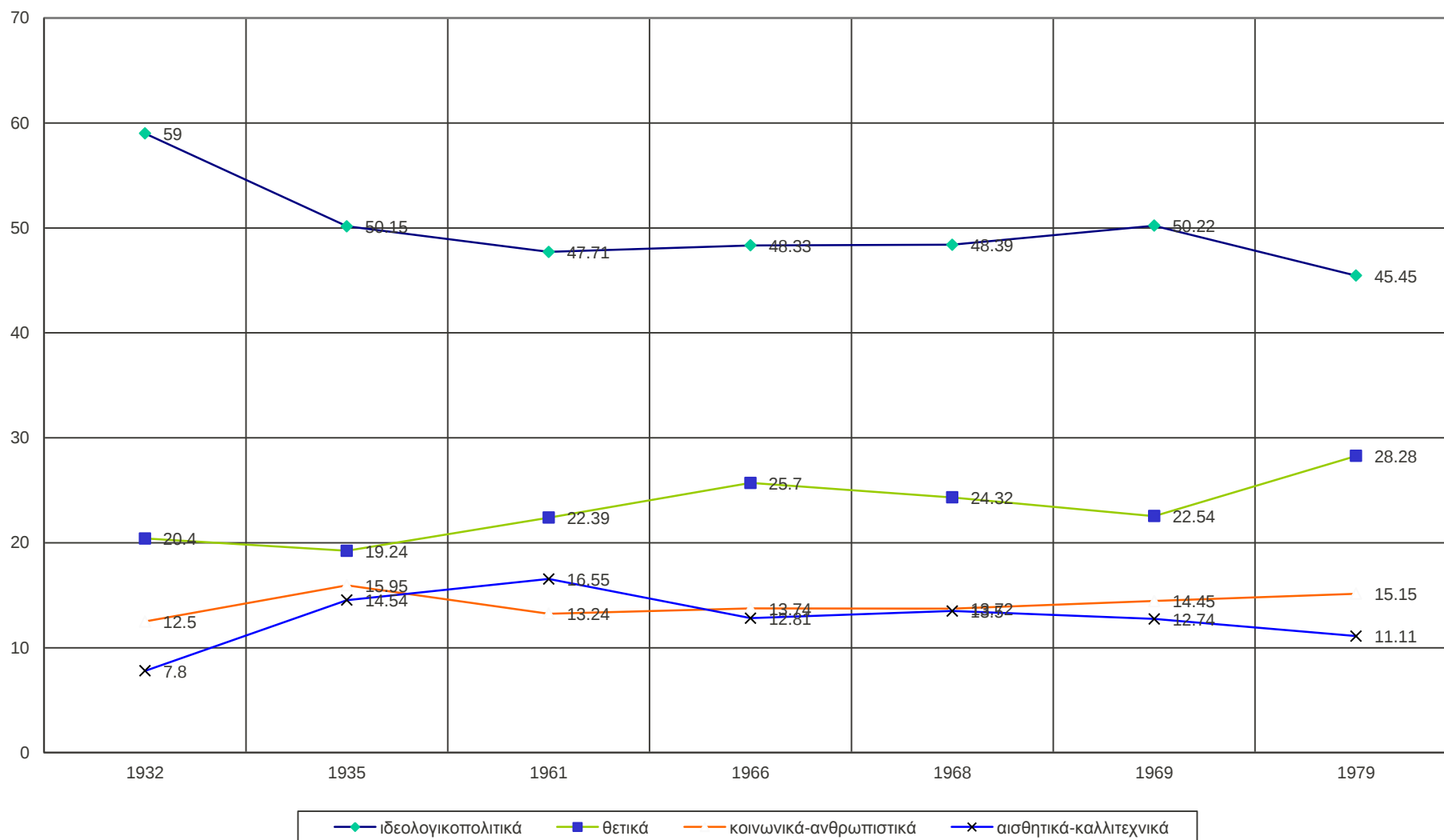
(Πορίσματα Επιτροπής Παιδείας 1958: 128, οι υπογραμμίσεις δικές μας)

Με ποιο διακύβευμα-2

- «... μόνον εάν έχωμεν παράλληλα φροντίσει να ιδρύσωμεν Σχολάς Επαγγελματικής και Τεχνικής εκπαιδύσεως δια να απορροφήσουν τα **παιδιά που περισσεύουν**...» (Συνέντευξη του Ι. Ράλλη, υπουργού Παιδείας, στην εφ. Καθημερινή 03/02/1976 - υπογραμμίσεις δικές μας)
- «έχω ώρες-ώρες την εντύπωση πως το νομοθέτημα αυτό χαρακτηρίζει περισσότερο το **άγχος της αποσυμφορήσεως** παρά η ευθεία αντιμετώπιση του προβλήματος της τεχνικής Παιδείας» (βουλευτής Δ. Τσάτσος, Πρακτικά Βουλής 23/02/1977: 3375 - υπογραμμίσεις δικές μας)

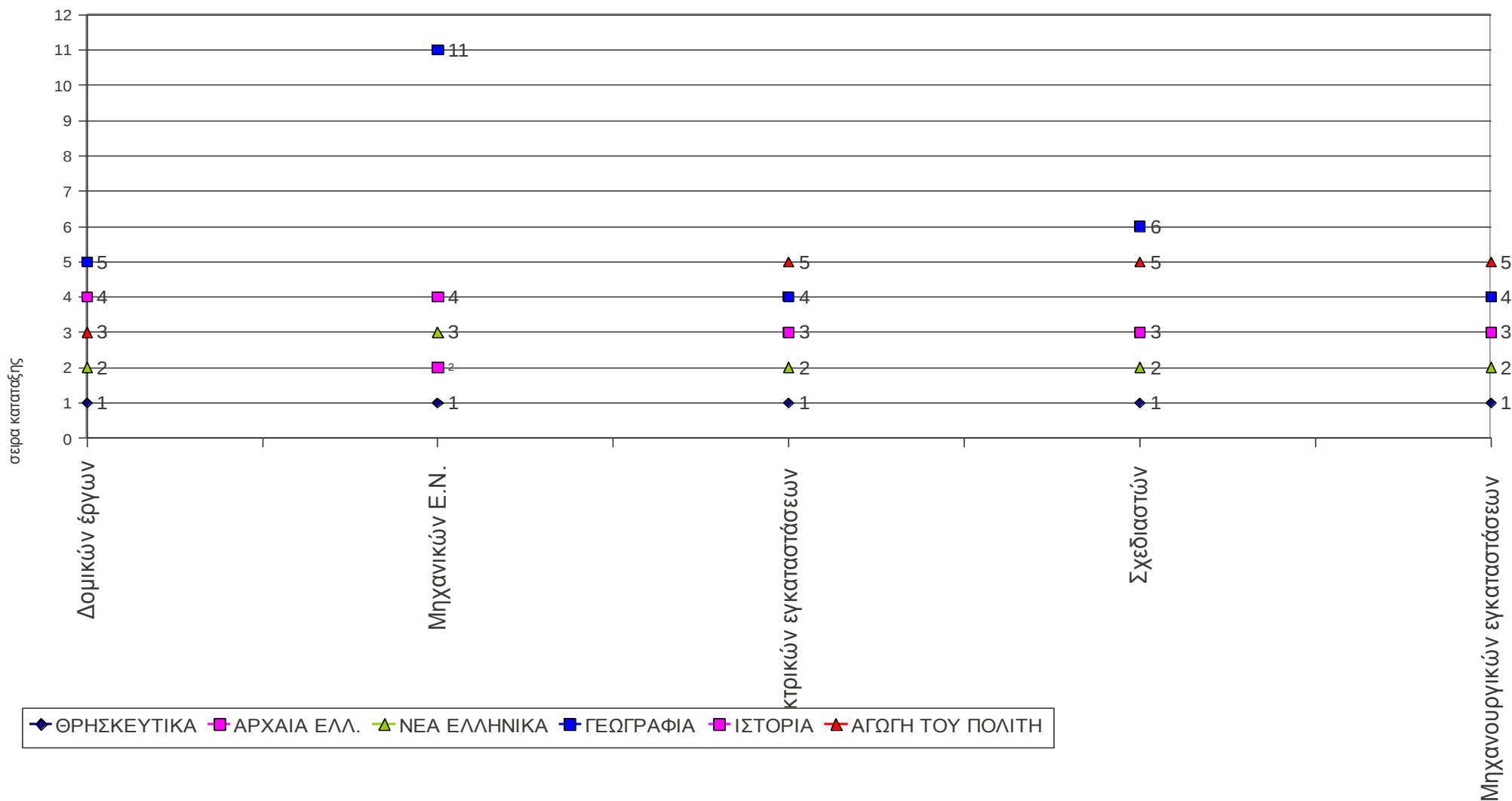
Με ποιο αποτέλεσμα -1

Συγκεντρωτικός πίνακας ποσοστών ανά κατηγορία μαθημάτων

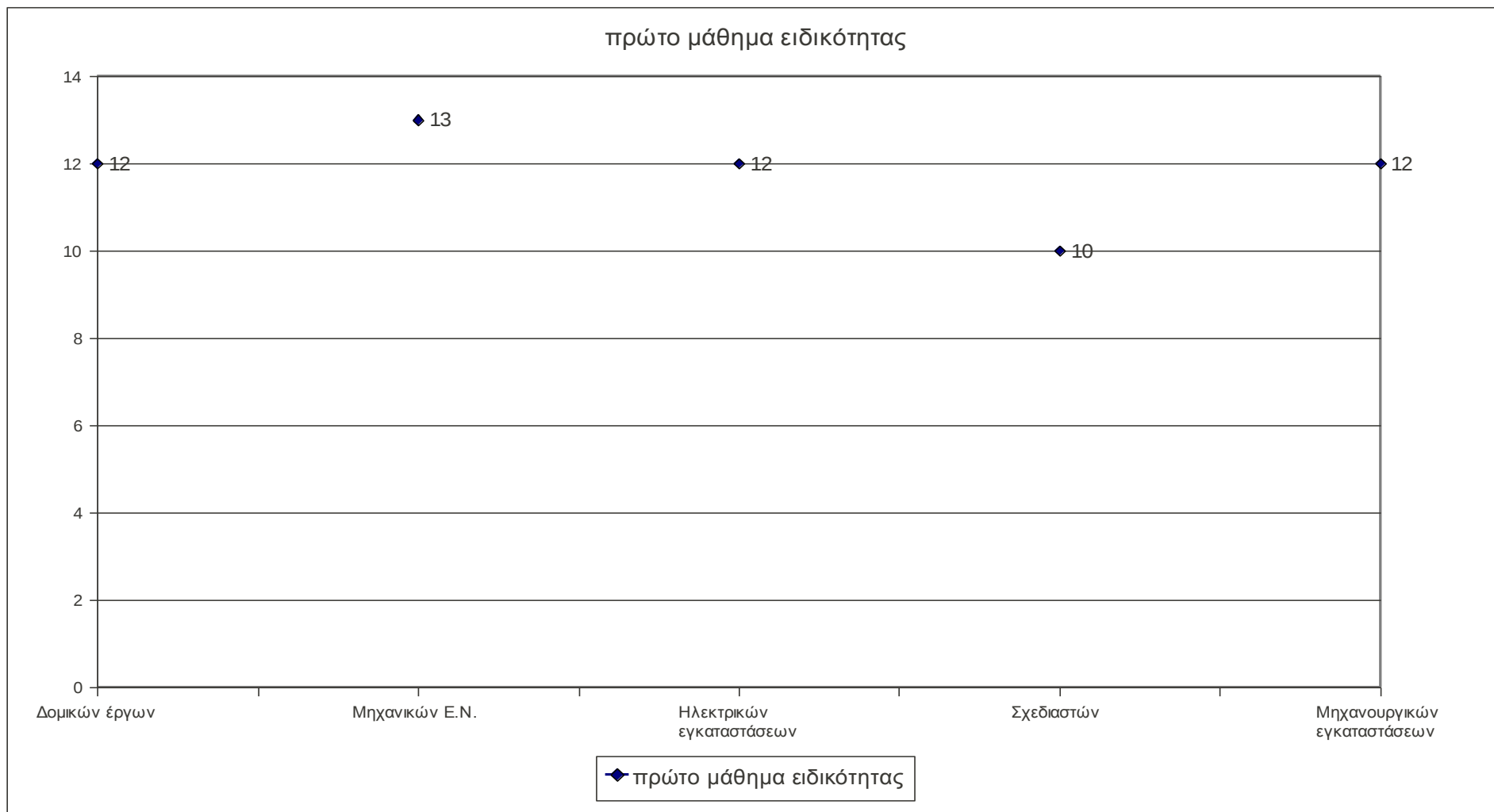

Με ποιο αποτέλεσμα -2

σειρα καταταξης ιδεολογικων-πολιτικων μαθηματων στη μεση τεχνικη εκπαιδευση

Με ποιο αποτέλεσμα -3

Με ποιο αποτέλεσμα -4

- Αναγνωρίζεται ότι ...
 - *«Οι απόφοιτοι των Τεχνικών Λυκείων, όπως προδιαγράφεται από τις τάσεις διαμορφώσεως των αναλυτικών προγραμμάτων σπουδών τους, όπως πληροφορούμαστε, μικρή μόνο σχέση θα έχουν με την τεχνολογία και την εφαρμογή της»*

(Πρακτικά Βουλής 23/02/1977: 3373 - υπογραμμίσεις δικές μας).

Σύνδεση με οικονομία;

Αλλα ζητούν οι εργοδότες και άλλα πιστεύουν οι εργαζόμενοι

Ενώ οι εργαζόμενοι θεωρούν ότι διαθέτουν τα προσόντα που απαιτεί η σύγχρονη αγορά, οι επιχειρήσεις συχνά εκτιμούν το αντίθετο

Τσακίρη Τόνια

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ: 11/11/2016, 05:00 | ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ: 11/11/2016, 05:00

Μεγάλες είναι οι αποκλίσεις ανάμεσα στο τι πιστεύουν οι εταιρείες και τι οι υποψήφιοι αναφορικά με τις δεξιότητες που διαθέτουν οι τελευταίοι. Αυτό προκύπτει από την έρευνα με τίτλο «*Η Απασχολησιμότητα στην Ελλάδα / 2016*» που παρουσίασε η Adecco Ελλάδας.

Επίλυση κοινωνικών προβλημάτων; (ή «Τι μας μαθαίνει το σχολείο»)

- Τροχαία
 - 1 Υγεία (παχυσαρκία – Διαβήτης)
 - 2 Υγεία (εφηβικές εκτρώσεις)
 - Ψυχική υγεία (εφήβων – νέων)
- Συναισθηματική ωρίμανση (bulling)

Θλιβερή διάκριση

ΠΟΛΙΤΙΚΗ 26.04.2017 : 18:41

ΚΥΡΙΟ ΑΡΘΡΟ

Με μία ακόμη θλιβερή διάκριση «τιμήθηκε» η Ελλάδα. Είναι πρώτη σε όλη την Ευρώπη σε θανάτους από τροχαία δυστυχήματα με συμμετοχή ενός τροχοφόρου. Και σε αυτή τη διάκριση, σημαντική είναι η συμμετοχή των πάσης φύσεως διτρόχων και βεβαίως των νέων μεταξύ 18 - 24 ετών. Οι συγκεκριμένες διαπιστώσεις, όμως, του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου Ασφαλείας των Μεταφορών δεν αποτελούν έκπληξη. Χρόνια τώρα γνωρίζουμε ότι κάνουμε πρωταθλητισμό στα τροχαία δυστυχήματα χωρίς να μαθαίνουμε από τα παθήματα. Αλλωστε, ούτε η Τροχαία κάνει κάποια εμφανή προσπάθεια για να περιορίσει το κακό!

Αττική: Παραβάσεις - σοκ σε 12ωρο έλεγχο που έκανε επιτέλους... η Τροχαία

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ: 05:53 |

Τριάντα οδηγοί οχημάτων συνελήφθησαν και οδηγήθηκαν με την αυτόφωρη διαδικασία στον εισαγγελέα Πλημμελειοδικών, στο πλαίσιο ειδικής εξόρμησης της Διεύθυνσης Τροχαίας Αττικής για τη διαπίστωση και βεβαίωση επικίνδυνων παραβάσεων, η οποία πραγματοποιήθηκε από το Σάββατο το βράδυ έως τις πρώτες πρωινές ώρες της Κυριακής σε οδικούς άξονες που παρουσιάζουν μεγάλη συχνότητα τροχαίων ατυχημάτων και υψηλή παραβατικότητα.

Οι 23 συλλήψεις έγιναν λόγω στέρησης άδειας ικανότητας οδήγησης και οι 7 για οδήγηση υπό την επήρεια οινοπνεύματος.

Συνολικά διενεργήθηκαν 4.516 τροχονομικοί έλεγχοι σε οδηγούς οχημάτων και βεβαιώθηκαν 2.077 παραβάσεις που επισείουν διοικητικά πρόστιμα, εκ των οποίων οι 165 επιφέρουν και επιπρόσθετες ποινικές κυρώσεις. Αναλυτικά, οι παραβάσεις ήταν οι εξής:

- Οδήγηση υπό την επίδραση οινοπνεύματος: 124
- Παραβίαση ερυθρού σηματοδότη: 65
- Υπερβολική ταχύτητα: 227
- Μη χρήση προστατευτικού κράνους: 116
- Μη χρήση ζώνης ασφαλείας: 97
- Χρήση κινητού τηλεφώνου: 117
- Ανασφάλιστα οχήματα: 34
- Επικίνδυνοι ελιγμοί: 3
- Λοιπές τροχαίες παραβάσεις: 1.294

- Οδήγηση υπό την επίδραση οινοπνεύματος: 124
- Παραβίαση ερυθρού σηματοδότη: 65
- Υπερβολική ταχύτητα: 227
- Μη χρήση προστατευτικού κράνους: 116
- Μη χρήση ζώνης ασφαλείας: 97
- Χρήση κινητού τηλεφώνου: 117
- Ανασφάλιστα οχήματα: 34
- Επικίνδυνοι ελιγμοί: 3
- Λοιπές τροχαίες παραβάσεις: 1.294

Δεκαεπτά νεκροί και 431 τραυματίες σε τροχαία τον Ιανουάριο

Σύμφωνα με τα στοιχεία που έδωσε στη δημοσιότητα η Τροχαία Αττικής

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ: 06/02/2017, 11:52 | ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ: 06/02/2017, 11:52

Δεκαεπτά άτομα έχασαν τη ζωή τους σε 13 τροχαία δυστυχήματα, τον περασμένο Ιανουάριο, ενώ στο ίδιο χρονικό διάστημα, τραυματίστηκαν συνολικά 431 (14 σοβαρά και 417 ελαφρά) σε 350 τροχαία ατυχήματα, που έγιναν στην περιοχή της Διεύθυνσης Τροχαίας Αττικής.

Σύμφωνα με την Τροχαία, τα κυριότερα αίτια των ατυχημάτων αυτών ήταν η οδήγηση χωρίς σύνεση και προσοχή, η παραβίαση των κανόνων κυκλοφορίας από πεζούς και της προτεραιότητας, ενώ η μη χρήση προστατευτικού κράνους από τους οδηγούς και επιβάτες των δικύκλων επέτεινε, σε πολλές περιπτώσεις, τη σοβαρότητα του τραυματισμού τους.

400 κλήσεις για υπερβολική ταχύτητα, μετά το τραγικό ατύχημα με την Πόρσε

Ελεγχοι της Τροχαίας στο ίδιο σημείο ανέδειξαν την ασυδοσία και την «αφασία» των οδηγών

Λαμπρόπουλος Βασίλης Γ.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ: 01/04/2017, 05:00 | ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ: 01/04/2017, 05:00

Ούτε λίγο, ούτε πολύ 400 κλήσεις για υπερβολική ταχύτητα (κάποιες κοντά και στα 200 χιλιόμετρα την ώρα) δόθηκαν από την Τροχαία στο σημείο (στο 83ο χιλιόμετρο της Εθνικής Οδού Αθηνών - Λαμίας) όπου υπήρξε το τραγικό ατύχημα με τους τέσσερις νεκρούς, τις επόμενες ημέρες του τραγικού συμβάντος!

Αυτό το εντυπωσιακό στοιχείο για την αδιαφορία, την ασυδοσία την "αφασία" και το έλλειμμα αίσθησης κινδύνου των οδηγών προκύπτει από τα επίσημα στοιχεία της Τροχαίας που αναζήτησε τις τελευταίες ημέρες «Το Βήμα».

ΕΛΛΑΔΑ 08:40

Τέσσερις νεκροί και ένας τραυματίας σε τροχαίο στον Εύοσμο - Μόλις 17 ετών ήταν ο οδηγός

“Τα πιο πολλά τροχαία ατυχήματα σ’ ένα ποσοστό κοντά στο 87% συμβαίνουν σε κατοικημένες περιοχές με ταχύτητες κοντά στα 50 χλμ/ώρα. Και μάλιστα ένα πολύ μεγάλο ποσοστό πρωταγωνιστών των τροχαίων είναι κοντά στη ηλικία των 30 ετών.

Σύμφωνα μάλιστα με τα τελευταία στοιχεία, το 60 με 70% των θυμάτων από τροχαία ατυχήματα, είναι ηλικίας 15- 29 ετών”.

«Καμπανάκι» για την παχυσαρκία

ΠΕΝΝΥ ΜΠΟΥΛΟΥΤΖΑ

**Ο καρκίνος
σε αριθμούς**

30%-40%

των περιστατικών καρκίνου
θα μπορούσαν να έχουν
προληφθεί με τους εξής
τρόπους

- ✓ Αποφυγή καπνίσματος
- ✓ Υγιεινή διατροφή και σωματική δραστηριότητα
- ✓ Αποφυγή αλκοόλ
- ✓ Πρόληψη λοιμωδών νοσημάτων
- ✓ Καθαρό περιβάλλον
- ✓ Αποφυγή υπερβολικής έκθεσης σε ηλιακή ακτινοβολία

ΚΑΘΕ ΧΡΟΝΟ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

41.000

νέα περιστατικά
καρκίνου

28.500

θάνατοι
από καρκίνο

8.000

θάνατοι από καρκίνο
του πνεύμονα

32,5 εκατ. άνθρωποι ζουν
με καρκίνο παγκοσμίως.

14 εκατ. νέα περιστατικά
καταγράφονται κάθε χρόνο
παγκοσμίως.

8,2 εκατ. θάνατοι λόγω καρκίνου
κάθε χρόνο, παγκοσμίως.

21,7 εκατ. νέα περιστατικά
καρκίνου ετησίως εκτιμάται
ότι θα διαγιγνώσκονται
το 2030.

13 εκατ. θάνατοι λόγω καρκίνου
το 2030.

Μαθήματα σεξουαλικής άγνοιας

Γιατί στην Ελλάδα του 2016 τα παιδιά δεν μαθαίνουν για το σεξ

Παπαδημητρίου Λένα

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ: 03/02/2016, 05:00 | ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ: 03/02/2016, 05:00

Μια φίλη που ζει σε μικρή κωμόπολη της Βορειοανατολικής Αγγλίας μου περιέγραφε τις προάλλες κάποια μαθήματα σεξουαλικής αγωγής που έχουν κάνει τα παιδιά της (ένα αγόρι και ένα κορίτσι ηλικίας 14 ετών) στο (δημόσιο) σχολείο όπου φοιτούν. Απλά, ντόμπρα πράγματα. Στο ένα μάθημα κάθε μαθητής έλαβε ένα ομοίωμα πέους και ένα προφυλακτικό, προκειμένου να μην υπάρξει η παραμικρή παρανόηση για τη σωστή και ασφαλή χρήση προφύλαξης. Σε έτερο μάθημα, έγινε προβολή ντοκιμαντέρ για την εφηβική εγκυμοσύνη και τη «ζωή μετά» ενός ζεύγους τινέιτζερ που παντελώς ανέτοιμο να αντεπεξέλθει στο μέγάλωμα ενός παιδιού, στο τέλος χωρίζει.

Ο ετήσιος αριθμός των αμβλώσεων κυμαίνεται μεταξύ 100.000-150.000

Ελλάδα: Σε κορίτσια κάτω των 16 ετών
το 20-25% των εκτρώσεων

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ: 16/02/2017 03:27 |

Δηλαδή, με απλή αριθμητική...
αφορά σε 20-37.000 κορίτσια
κάτω των 16 ετών...

Άνευ άλλων σχολίων

ΕΛΛΑΔΑ 29.03.2017

Δεκαεξάχρονη αυτοκτόνησε στο σπίτι της στη Γλυφάδα

Είναι «καλό» το σχολείο;

ΕΛΛΑΔΑ 11.02.2016

Τα αποτελέσματα του PISA απογοητεύουν

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΛΑΚΑΣΑΣ

Είναι αποτελεσματικό το σχολείο;

Από τις σπουδές στην εργασία

ΠΟΛΙΤΙΚΗ 15.10.2015 : 12:42

Ετικέτες: [ΚΥΡΙΟ ΑΡΘΡΟ](#)

Πολύς λόγος γίνεται για τις χιλιάδες πτυχιούχων οι οποίοι αδυνατούν να βρουν εργασία. Η ανεργία στους νέους βρίσκεται πράγματι στα ύψη και είναι πολύ ανησυχητική. Τα τελευταία 30 χρόνια, τα ΑΕΙ και τα ΤΕΙ αποσυνδέθηκαν σε μεγάλο βαθμό από την αγορά και την πραγματική οικονομία. Θεωρήθηκε βλάσφημη η προσαρμογή της εκπαίδευσης στις ανάγκες της παραγωγής. Βεβαίως και υπάρχουν εξαιρέσεις, και μάλιστα λαμπρές. Όμως, μία μεγάλη μάζα πτυχιούχων έχει εκπαιδευθεί σε θεωρητικολογίες και σε αντικείμενα που είναι ξεπερασμένα. Σχολές που θα μπορούσαν να οδηγούν στην εξεύρεση εργασίας, όπως αυτές των τουριστικών επαγγελμάτων, παρήκμασαν και δεν προσφέρουν τίποτα. Καιρός να ξαναδούμε όλο το πλαίσιο της ανώτερης και ανώτατης εκπαίδευσης υπό άλλο πρίσμα. Το ζητούμενο είναι πάντοτε ένα πολύ καλό επίπεδο μόρφωσης, αλλά, μην το ξεχνάμε, και η προετοιμασία των νέων για μια πολύ δύσκολη αγορά εργασίας.

Είναι αρεστό το σχολείο;

ΕΛΛΑΔΑ 05.03.2015 : 19:13

Δυσανεστημένος με το σχολείο σχεδόν ένας στους δύο έφηβους

Ένα μεγάλο ποσοστό μαθητών, που φτάνει έως και το 40%, νιώθουν πίεση, δεν αντλούν ικανοποίηση από το σχολείο, δεν είναι ικανοποιημένοι από τις σχέσεις τους με τους καθηγητές και τους συμμαθητές τους, η επίδοσή τους είναι χαμηλή και μπορεί να υφίστανται σχολικό εκφοβισμό.

Είναι ασφαλές το σχολείο;

Σύμφωνα με στοιχεία νέας έρευνας του Υπουργείου Παιδείας

Τρεις στους δέκα έφηβους μαθητές
έχουν πέσει θύματα bullying

Εύη Σαλτού | ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ: 08/03/2016 19:15 |

Μας προστατεύει το σχολείο;

Εκτύπωση

«Cyberbullying» και «sexting» απειλούν τα παιδιά στο Διαδίκτυο

Οι γονείς καλούνται να αντιμετωπίσουν με ανοιχτό μυαλό και συζήτηση τους νέους κινδύνους

Συμπεράσματα -1

- Ως προς τη συγκρότηση των αναλυτικών προγραμμάτων
 - προϊόν επιβολής της **κυριαρχίας** των φορέων του πολιτικού πεδίου πάνω στο ιδεολογικό πεδίο
 - Οι πολιτικά κυρίαρχοι φορείς συντάσσονται με τις συντηρητικότερες απόψεις περί «Παιδείας»
 - οι φορείς του οικονομικού πεδίου δεν επιδρούν
 - Ο φορέας των οικονομικά κυρίαρχων (αστική τάξη) αδυνατεί να επιβάλλει στο πολιτικό πεδίο την άποψή της για τη μεταρρύθμιση και τον εκσυγχρονισμό– εξορθολογισμό της εκπαίδευσης
 - Οι κοινωνικοί φορείς είναι αποκλεισμένοι από το δημόσιο διάλογο για την εκπαίδευση
 - Επί της ουσίας δεν υφίσταται καν διάλογος

Συμπεράσματα -2

- Ως προς τη νομιμοποίηση
 - αφορά στον *τρόπο κυριαρχίας* και όχι στον *τρόπο παραγωγής*
 - ο *τρόπος κυριαρχίας* δεν συνδέεται δομικά με τον *τρόπο παραγωγής*
 - γίνεται συστηματική χρήση ιδεολογικών μέσων
 - επιβάλλεται πειθαρχία με εξωτερικά μέσα

Συμπεράσματα -3

- Ως προς τη σχέση των αναλυτικών προγραμμάτων με τις τυπολογίες συγκρότησής τους
 - Εμπίπτουν κυρίως στην τυπολογία της «*Ακαδημαϊκής*» θεωρίας (Schiro, 1978) ή/και του «*Εγκυκλοπαιδισμού*» (Holmes and McLean, 1992)
 - Βασικό χαρακτηριστικό αυτών των προσεγγίσεων :
 - δεν επιλύουν προβλήματα
 - *ΑΝΑΠΑΡΑΓΟΥΝ* το υφιστάμενο status

Συμπεράσματα -4

- ΣΥΝΕΠΩΣ,
 - τα αναλυτικά προγράμματα στην Ελλάδα φαίνονται αποκομμένα από τα προβλήματα που αντιμετωπίζει η κοινωνία, όπως
 - η έλλειψη κατάρτισης και η πλήρης αποσύνδεση της εκπαίδευσης από την αγορά εργασίας
 - η απουσία συστηματικής καλλιέργειας κοινωνικών δεξιοτήτων (π.χ., ασφαλής οδήγηση)
 - η πρόληψη σοβαρών καταστάσεων σωματικής και ψυχικής υγείας των νέων (σεξουαλική διαπαιδαγώγηση, ανοχή και αποδοχή της διαφορετικότητας, κ.τ.λ.)
 - *Κατασκευάζεται μια καθαρώς φονταμενταλιστική εκπαίδευση*
 - Προκρίνεται η αναπαραγωγή του τρόπου κυριαρχίας

Υπάρχει (άλλη) προοπτική;

Υπάρχουν δυνατότητες αντίστασης σε αυτό το πλαίσιο;

- Θεωρίες αντίστασης
 - Πχ, «Κριτική θεωρία» (σχολή Φρανκφούρτης)
 - Ανάλυση της έννοιας της κουλτούρας
 - Υλική παραγωγή
 - Αναπαραγωγή
 - Εκπαίδευση: ο ρόλος της ως στοιχείο κουλτούρας
 - Σκοπός: η ανάπτυξη μιας **κριτικής κοινωνικής συνείδησης**, η οποία θα μπορεί να διαπεράσει την υπάρχουσα (κυρίαρχη) ιδεολογία, να υποστηρίξει την «ανεξάρτητη» κρίση και να καταστήσει τα άτομα ικανά (=ελεύθερα) να οραματιστούν «εναλλακτικές»

Υπάρχουν δυνατότητες αντίστασης σε αυτό το πλαίσιο;

- Συνεπώς:
 - Ξεπερνάμε τη μηχανιστική και ντετερμινιστική αναγωγή του αναλυτικού προγράμματος στις δεσμεύσεις του πεδίου της παραγωγής
 - Αντιλαμβανόμαστε το αναλυτικό πρόγραμμα ως σημείο «λόγου»
 - Αναδύονται νέες διαστάσεις του αναλυτικού προγράμματος
 - Άρα, **δυνάμει, «ελέγχεται» το πεδίο των αναλυτικών προγραμμάτων από τους φορείς που το «υφίστανται»** (δηλαδή, την ίδια την κοινωνία)

Προοπτική αντίστασης;

- Το αναλυτικό πρόγραμμα ως πολιτικό κείμενο:
 - ΔΕΝ είναι ζήτημα παιδαγωγικής ή/και διδακτικής
 - Παρόλο που την επηρεάζει (αν δεν την καθορίζει – περισσότερο, ή λιγότερο)
 - Είναι ζήτημα πολιτικών επιλογών
 - Ρυθμίσεις ως προς το χρόνο, το χώρο, τις σχέσεις και τις διαδικασίες που θα εμπλακούν στην εκπαιδευτική πρακτική
 - Σχετίζεται με την **ιδεολογία** και την **ηγεμονία**
 - **Νομιμοποίηση**
 - **Ιδιοποίηση**

Προοπτική αντίστασης;

- Το αναλυτικό πρόγραμμα ως πολιτικό κείμενο είναι :
 - μέρος των γραφειοκρατικών και διαχειριστικών «πιέσεων» που ασκεί το σχολείο
 - η συνισταμένη των δυνάμεων με τις οποίες οι μαθητές «παρακινούνται» να συμμορφωθούν προς την κυρίαρχη ιδεολογία και τις κοινωνικές πρακτικές που σχετίζονται με τις «αρχές», τη συμπεριφορά και την ηθική (ηθικούς κανόνες)
(McLaren 1989: 183-4)

Προοπτική αντίστασης;

- «*Τεχνική ορθολογικότητα*» (technical rationality)
 - Μια τροπή της κυρίαρχης ιδεολογίας
- «*technomindedness*» (C.W. Mills)
 - υποδηλώνει την τεχνοκρατική αντίληψη που παράγει διαχείριση (έργου ή συστημάτων), μοντέλα συμπεριφοράς, πρότυπα σχεδίασης (curriculum design), προγράμματα ειδικού προσανατολισμού (projects, αισθητική αγωγή, κ.τ.λ.), εναλλακτικούς τύπους εκπαίδευσης (internship, in job-training, life-long learning, κτλ), αλλά και «εναλλακτικές» σχολικές δομές (π.χ. «δημοκρατικά σχολεία»)
- Αμφότερα αναφέρονται σε ρυθμίσεις σχετικές με το χώρο, το χρόνο, τις διαδικασίες, την επικοινωνία – ζητήματα που διαμορφώνονται από το αναλυτικό πρόγραμμα και διαμορφώνουν «ταυτότητες»

Προοπτική αντίστασης;

- Η έννοια της «ηγεμονίας» δεν είναι ντετερμινιστικά προσδεδεμένη σε μια συγκεκριμένη «κατάσταση»
 - λειτουργεί ως ελλειμματική μεταβλητή, περίπου ως ψευδής συντελεστής (αναλώνεται στις spurious relations-ψευδείς συσχετίσεις)
- Επιπλέον, σε θεωρητικό επίπεδο, δεν φαίνεται να «επιτρέπεται» η απόδραση (ντετερμινισμός):
 - πάντα θα υπάρχει μια «κατάσταση» όπου κάποιος θα ασκεί εξουσία και θα ιδιοποιείται τα οφέλη (Foucault 2013)
 - η [αναπαραγωγή](#) λαμβάνει χώρα σε κάθε πλαίσιο
 - το αναλυτικό πρόγραμμα δεν εξαιρείται

Προοπτική αντίστασης;

- Επομένως, *η έννοια της «αντίστασης» πρέπει να υπερβεί το πλαίσιο που την παράγει*

(Poulantzas 1976)

- Διαφορετικά δεν θα μπορέσει να προτείνει μια πραγματικά εναλλακτική προοπτική για τον τρόπο συγκρότησης των αναλυτικών προγραμμάτων
 - Η έννοια της εξουσίας είναι διαρκώς παρούσα (Foucault 2013)
- Οικονομικές (α) και μακροδομικές συσχετίσεις (β)
 - Το αναλυτικό πρόγραμμα εντάσσεται στο (β) (Apple 1982)

Προοπτική αντίστασης;

- Η αναπαραγωγή και η αντίσταση είναι διαπλεκόμενες (interwined) έννοιες (Apple 1982)
- Εφόσον η μορφή του αναλυτικού προγράμματος (curricular form) εντάσσεται στη λογική ενός τεχνικού ελέγχου
 - ως οργανικό μέρος μιας κυρίαρχης ιδεολογίας,
- το ερώτημα θα πρέπει να είναι
 - *Ποιο είναι το πλαίσιο της αντίστασης;*
 - Πώς θα «ξεφύγουμε» από το πλαίσιο που μας αναπαράγει ως «υποκείμενα-εντός-ενός-δεδομένου-κοινωνικού-σχηματισμού;»

Προοπτική αντίστασης;

- Εν ολίγοις...
 - Πώς «μεταφράζεται» η παιδαγωγική σε *πρακτική* μέσα στην τάξη
 - Πώς «μεταφράζεται» το αναλυτικό πρόγραμμα σε *διαδικασίες γνωστικής δομής*;
 - Τι είναι αυτό που λαμβάνει χώρα κατά τη διδασκαλία ως προς τη συγκρότηση της γνωστικής δομής ;
 - Παραγωγή;
 - Αναπαραγωγή;
 - Αναπροσαρμογή;
- Έρευνα – δράση
 - Προς μια «δημοκρατική» διαδικασία έρευνας...

Προοπτική αντίστασης;

- Χαρακτηριστικά (Pinar and Bowers 1992) :
 - Διαπραγμάτευση
 - Αμοιβαιότητα
 - Ενίσχυση
 - Σύνδεση θεωρίας με πράξη
 - Αξιολόγηση
 - Αναθεώρηση – αναπροσαρμογή συνόλου διαδικασιών
 - *Rather than establishing a new orthodoxy, we need to experiment, document, and share our efforts toward emancipatory research* (Pinar and Bowers 1986: 272)

«*The "Big Picture Program" focuses on Real-World*»

What Happens When Students Create Their Own Curriculum?

Dozens of schools around the U.S. are opting to ditch the traditional school structure altogether to motivate teens in new ways—and it seems to be working.

Προοπτική αντίστασης;

- Με τον τρόπο αυτό ενδέχεται η έρευνα πάνω στο αναλυτικό πρόγραμμα να μην έχει τα χαρακτηριστικά ενός «βιβλίου μαγειρικής» (cookbook) με συνταγές «*πώς θα πρέπει να γίνει*!» (Goodman 1991: 69)
- Ο εκπαιδευτικός καθίσταται οργανικό μέρος της κατασκευής των αναλυτικών προγραμμάτων
 - κατασκευάζει διαρκώς τα δικά του, σε μια διαρκώς πειραματική διαδικασία (Goodman 1991: 70)

Προοπτική αντίστασης;

- Ποιες συνέπειες μπορεί να επιφέρει αυτή η νέα ρύθμιση;
 - Απαλοιφή του «κρυφού αναλυτικού προγράμματος»;
 - Τρόποι διασύνδεσης με οικονομική-κοινωνική-πολιτική πραγματικότητα (εντός και εκτός «σχολείου»)
 - Πώς θα διαμεσολαβηθεί η νέα πρακτική στους μαθητές, και ποιος θα είναι ο ρόλος τους (τρόποι και βαθμός εμπλοκής τους); (Cornbleth 1991)

Προοπτική αντίστασης;

- Συστήματα ελέγχου:
 - «προσωπικά»
 - γραφειοκρατικά
 - τεχνοκρατικά
- Dehumanization of bureaucracies (Goodman 1992: 73)
- Η δομή της εξουσίας (power structure) καθίσταται «ανοιχτή» στη διαπραγμάτευση (Goodman 1992: 77)
- Κριτικά δημοκρατική και συμμετοχική κοινωνία , με ισορροπία μεταξύ κοινωνικού – ατομικού

Προοπτική αντίστασης;

- Ούτως ή άλλως, οι έννοιες που χρησιμοποιούμε για την κατασκευή του κοινωνικού χώρου, είναι ιδεολογικά προκατειλημμένες, και κυρίως αποτελούν κατασκευή των κυρίαρχων elites (Goodman 1992: 22)
- Επομένως, εάν χρησιμοποιήσουμε νέες έννοιες, μπορούμε να επανεφεύρουμε τον κοινωνικό χώρο, αλλά τις ατομικές ταυτότητες
- Αυτή η (νέα – προτεινόμενη) αλληλεπίδραση μπορεί να αποτελέσει μέρος του αναλυτικού προγράμματος

Προοπτική αντίστασης;

- *The «Harmony curriculum»*
 - Πρόκειται για ένα πειραματικό πρότυπο, στο οποίο οι εκπαιδευτικοί, πέραν των άλλων λειτουργούν ως «διανοούμενοι» (*intellectuals*) και όχι απλώς ως επιδέξιοι τεχνίτες (skillful technicians) (Giroux 1993)
 - Η *αλληλεπίδραση* είναι βασικό στοιχείο για όλα
 - *Αιτιολόγηση* για το λόγο εκπαίδευσης και μάθησης
 - *Αξιοποίηση* των κατακτημένων γνώσεων για την *εξέλιξη* της κοινωνίας
 - Πέρα από την *ατομική επίτευξη* υπάρχει και η *κοινωνική υπευθυνότητα*
- Ουσιαστικά πρόκειται για ένα πολιτικό ζήτημα...

Προοπτική αντίστασης;

- Εν κατακλείδι...
 - Πέρα από την κριτική στις θεωρίες αναπαραγωγής,
 - πέρα από τις «μηχανικές» μεταφορές της υπερδομής
 - πέρα τη «γραμματικής της κουλτούρας» (cultural grammar) (McLaren 1989: 230)
 - πέρα από τις «τεχνοκρατικές» συζητήσεις για το αναλυτικό πρόγραμμα και τη διδασκαλία
 - υπάρχουν οι «φωνές» αυτών που «κατοικούν» στο δυναμικό πεδίο μεταξύ *εκπαίδευσης-οικονομίας-κοινωνίας*
 - **Οι φωνές όλων μας...**

Σας ευχαριστώ!